

сьмь вече да глѣдамь фамиліѣ-тѣ си да умира отъ гладъ, или да проси или да крадне. Най-послѣ тебе избирамь за човѣкъ, кой-то ще ѣ прѣхранвашь ако отидѣ азъ въ Индіѣ.

Ліубко. Мигаръ быхте отишли?

Сшеф. Отивамь, само ако ми ся обѣщаешь Ліубко, че ще ся стараешь повече отколко сьмь можель азъ да ся стараѣ за женѣ-тѣ, дѣте-то и майкѣ си. Отивамь! ако ми останешь вмѣсто братъ.

Ліубко. Ты можешь и да си останешь, па азъ пакъ да ти бѣдѣ братъ.

Сшеф. Никога вече нема да видѣть очи-тѣ ми брѣгове-тѣ на мило-то ми отечество; никога нема тѣжно-то ми лице да поруши твое-то спокойствіе. Азъ ако спечелѣ нѣщо съ трудолюбіе-то си, писа щѣ ти тогава, и ты щешь ми прати мой Иванчо — но само тогава кога-то станешь и ты самъ бащѣ, и кога-то майка му ще си може безъ него. Видишь ли Ліубко! азъ имамъ още надѣждѣ — Азъ не сьмь съвсѣмъ испадналъ може бы, дойще нѣкогажъ такъвъ часъ, въ кого-то да бѣдѣ весель: Я си прѣдстави Ліубко, че єдинъ бѣло-брадатъ старецъ стои на брѣга Ганга, и очеква дохождане-то на сына си — — па кога-то излѣзне изъ кораба єдинъ момъкъ; азъ щѣ ся приближѣ полегичка до него; позна щѣ Маріини-тѣ чърты и щѣ ся хвърлѣ въсхищенно въ неговы-тѣ обятія.

Ліубко. Неманіе-то и бѣдность-та ся смѣтили мозъка въ главѣ-тѣ ти; прѣдъ тебъ лежи нѣкаквѣ помърчина; твоя-та злочестина тя прави кѣсоглѣдъ; но задъ помърчинѣ-тѣ є пакъ видѣло. Ослони ся ты на мене; не държъ за благодѣніе това, кое-то сьмь длѣженъ да ти дамъ. — Ако непріимашь помощь-тѣ